

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Karolina Siwierska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Iluminaty Kaczmarek

po rozpoznaniu sprawy skazanego J. S.

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
2. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

J. S. dotychczas był karany następującymi wyrokami skazującymi:

I. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 13. 03. 2007 r. w sprawie o sygn. VI Ks 8/07 za przestępstwo z art. 54 § 2 k.k.s. na karę 14 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda,

II. Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 29. 10. 2010 r. w sprawie o sygn. II K 644/09, za przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby i karą grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 30 złotych każda

III. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 14. 04. 2011 r. w sprawie o sygn. II Ks 26/11, za przestępstwo z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 60 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. na karę 10 stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19. 01. 2011 r. w sprawie o sygn. III K 72/09, za przestępstwo:

- a) z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 12 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności i kara grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych w wysokości po 20 złotych każda,
- b) z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) z art. 284 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

V. Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 3. 03. 2011 r. w sprawie o sygn. II K 558/10, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w maju 2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby.

VI. Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 30. 03. 2012 r. w sprawie o sygn. II K 580/11, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. popełnione w dniu 23. 12. 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby. Wykonanie kary pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 18. 12. 2014 r.

VII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19. 12. 2013 r. w sprawie III K 176/11 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 12 k.k. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

VIII. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 19. 09. 2014 r. w sprawie o sygn. II K 333/14, za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. popełnione w okresie od bliżej nieustalonego dnia do 15. 03. 2014 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz karę grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka.

IX. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 16. 02. 2015 r. w sprawie II K 5/15 za przestępstwo z art. 54 §2 k.k.s., popełnione w 2008 r. na karę 15 stawek dziennych grzywny po 60 złotych każda.

Ostatnim wyrokiem wydanym wobec skazanego J. S. był wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22. 01. 2016 r. w sprawie III K 178/15. W postępowaniu tym uwzględniono wszystkie dotychczasowe skazania J. S..

Impulsem do podjęcia czynności z urzędu w przedmiotowej sprawie było pismo Dyrektora Aresztu Śledczego w M. z dnia 11. 10. 2018 r., w którym zwrócił się do Sądu z prośbą o rozważenie możliwości wydania wobec J. S. nowego wyroku łącznego.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w Poznaniu w poprzednim postępowaniu o wydanie wobec J. S. wyroku łącznego w sprawie III K 178/15 zakończonym wydaniem wyroku łącznego z dnia 22. 01. 2016 r. wziął pod uwagę wszystkie dotychczasowe wyroki skazujące J. S. i część orzeczonych wobec niego kar połączył, a w pozostałym zakresie postępowanie karne umorzył. Wyrok ten jest prawomocny i podlega wykonaniu. Od tego czasu J. S. nie był karany sędownie. W tej sytuacji zachodzi oczywisty brak podstaw do wydania kolejnego wyroku łącznego z uwagi na tzw. powagę rzeczy osądzonej stanowiącą przesłankę umorzenia postępowania, o jakiej mowa w art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. Zgodnie z treścią tego przepisu Sąd umarza postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby, gdy zostało prawomocnie zakończone albo wszczęte wcześniej toczy się. Sąd podzielił przy tym stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku zawarte w postanowieniu z dnia 12. 12. 1997 r. (II AKz 305/97, OSA 1998/10/61), zgodnie z którym, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że postępowanie w kwestii wyroku łącznego, choć może mieć miejsce tylko i wyłącznie w stosunku do zbiegających się skazań prawomocnych, nie należy do postępowania wykonawczego, a jest ono w gruncie rzeczy dalszym ciągiem i uzupełnieniem postępowania jurysdykcyjnego, to w tej sytuacji, po wpłynięciu wniosku o wydanie wyroku łącznego, sąd powinien rozważyć m.in. czy nie zachodzi oczywista bezpodstawność zgłoszonego w tej kwestii wniosku. A ta może między innymi wynikać z art. 11 pkt. 7 k.p.k. (obecnie art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k.) – prawomocność ukończonego w tej kwestii postępowania (powaga rzeczy osądzonej).

Biorąc pod uwagę fakt, że taka właśnie sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, brak jest podstaw do wydania kolejnego wyroku łącznego, wobec czego Sąd umorzył postępowanie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w pkt. 2 postanowienia.

SSO Karolina Siwierska